

Besök på Rodens Ullbruk

Vi behöver ett nytt spinneri att samarbeta med, då Karlsbergsgården kommer att lägga ned och sälja maskinerna. Det föll sig då naturligt att undersöka möjligheterna hos Rodens Ullbruk som drivs av bl.a. Annkristin Hult, tidigare nationell utvecklare för ullnäringsfrågor i Nämnden för Hemslöjdsfrågor. 2021 deltog vi i webinarer "Av den bästa ullen" som hon tog initiativ till. Spinneriet ligger utanför Norrtälje, på ett industriområde som tidigare var LV3 - Roslagens luftvärnsregemente.



Gregor var där den 24 maj och Gertrud var där den 1 juli. Vi välkomnades båda gångerna med fika och hembakad kaka. Förutom Annkristin fanns hennes man Kjell Hult och Anna Eriksson på plats den 24 maj. 1 juli var det Annkristin, Kjell och Karin Prütz som arbetade. Vi hade varsitt långt samtal om ull och garn, och för Gregors del även utbyte av erfarenheter från maskinspinning. Annkristin är intresserad av att utveckla garner till ändamål som ullen passar för, och givetvis också av äldre textila tekniker.

Rodens har skaffat ett helt nytt komplett spinneri från Ramella i Biella i Italien. Väntan var lång innan maskinerna levererades, men vid problem är servicen god, och reservdelar levereras snabbt. Det finns skyddskåpor respektive galler bl.a. för att undvika fingerskador, och maskiner som dammar har utsug.

Sammanfattningsvis blev vi båda glada av att se spinneriet och träffa dess ägare som är kunniga och intresserade av att utveckla metoder och skaffa erfarenheter.

Från och med nästa sida följer några bilder som i tur och ordning följer processen från nytvättad ull till färdigt "halvkamgarn", tagna vid endera av våra besök.

Gregor har fler bilder och filmsnuttar som hittas via "Länkar" på hemsidan.



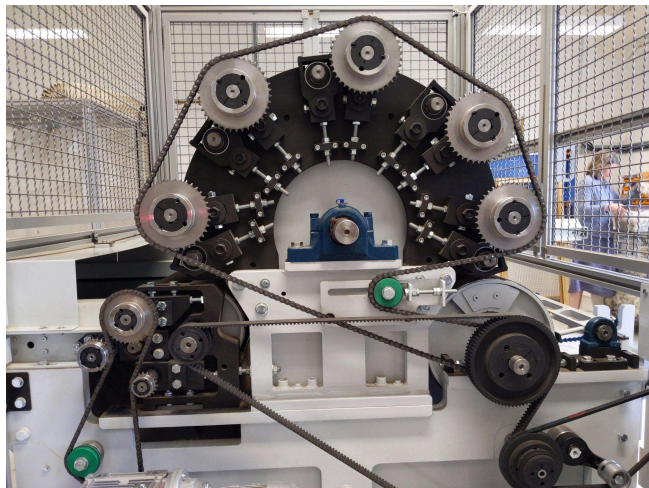
På vänstra bilden tesar Karin litet (öppnar staplarna) och fördelar fuktig ull jämnt på ett nät för torkning. Nästa moment är laddning av plysen, här med Anna.



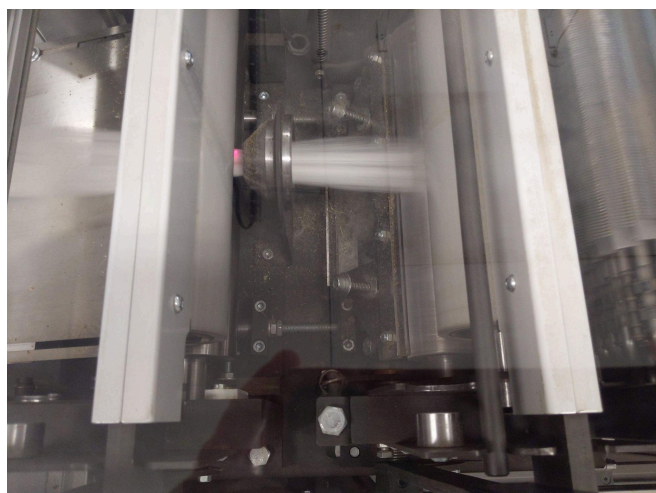
I plysen öppnas ullstaplarna ytterligare och blandas för att garnet ska bli jämnt. Ullen samlas i säcken innanför skyddet till vänster.



Kardverket genom skyddsgaller



Här från sidan (vä på föregående bild)
(Gregor har bra vidvinkel i kameran)



Kardband blir till....



...och matas ut (till höger i bild)

Följande moment (nästa sida) är **pindraftern - kamsträckaren**. När Gregor var där bearbetades vita kardband till kamband, och när Gertrud var där var det grå, av ull från Jämtlandsfår, en utmaning. På Karlsbergsgården gick det bara att göra grovt garn av Jämtlandsull (korsning texel-finull-merino), då kardband/förgarn hade en benägenhet att gå av, men det grå kunde spinnas till tvåtrådigt 250 m/hg med Rodens maskiner.

I pindraftern kammas och sträcks kardbanden för att parallellisera fibrerna, minst 4 gånger, för att uppnå så bra kvalitet som möjligt. Ju jämnare kamband, desto jämnare garn i spinningsprocessen



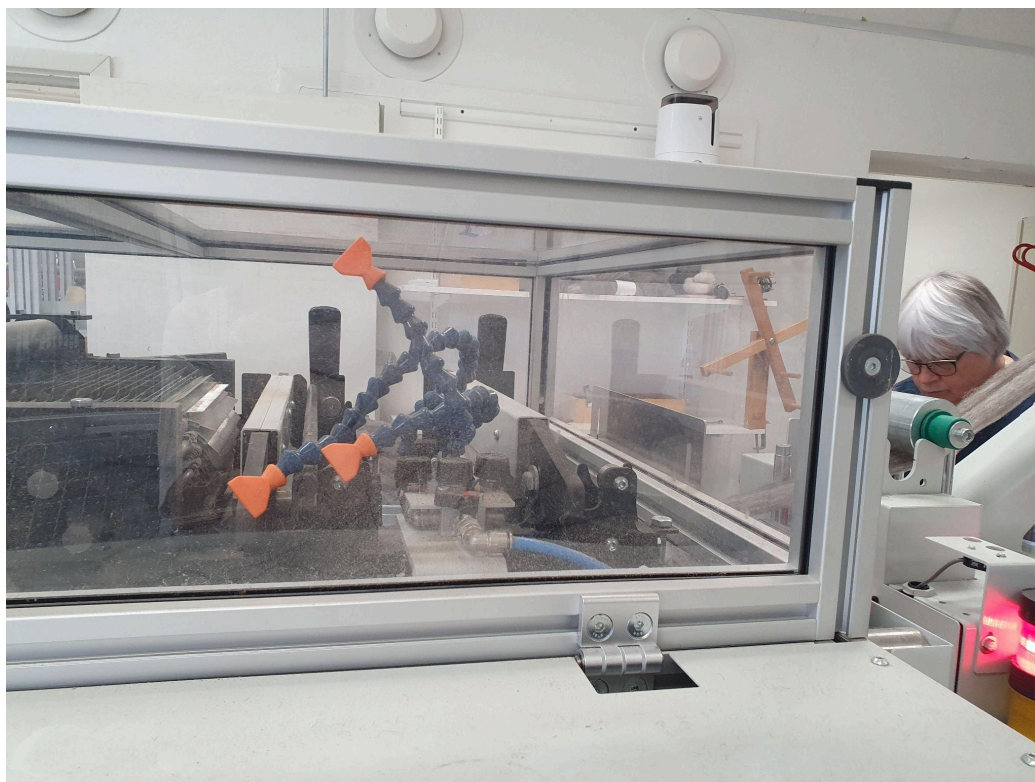
Inmatning ↑



Utmatning →



I mitten finns de korta kammarna. De orange munstyckena blåser luftpuffar för att varsamt flytta kardbandet som dras ut till kamband.



Två bilder där Annkristin laddar kamsträckaren - pindraftern



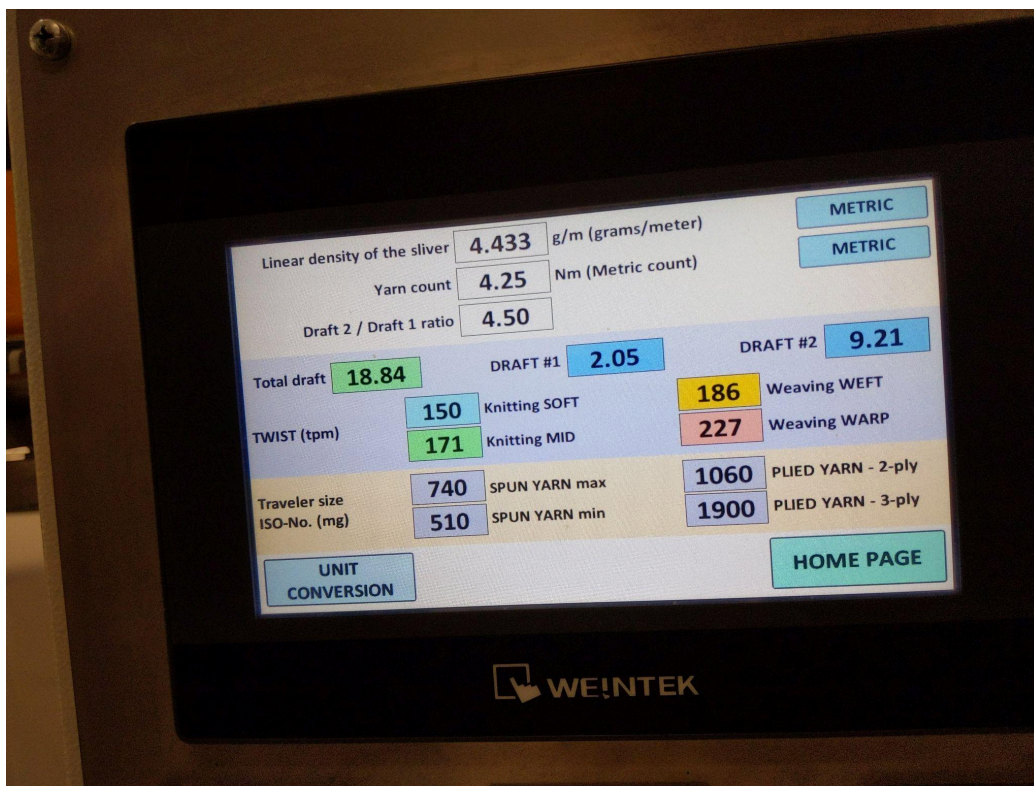
Samma maskin spinner och tvinnar.



Kjell monterar kamband för spinning (när Gregor var där). Å



Till vänster monterar han trådar för tvinning.
Ovan: spunnen tråd går från spolar (bakom hans rygg) och ovanför till tvinning av tvåtrådigt garn



Displayen när maskinen ställs in för tvinning

Här nedan en härva med nytvinnat tvåtrådigt garn

